

WILNEDEN TEGEN

JR NR
1 3

WAS PHILIPS FOUT?
NAZI-SPION VERTELT

DICHTERES DIANA OZON:
CRISIS MAAKT ACTIEF

MARX DOOD
LEVE HET ANARCHISME

DE STRAAT OP
TEGEN REGERING

TIPS VOOR
ZWARTRIJDERS

een oorlogsverleden en een gloeilampenfabriek

'De macht van Philips reikt verder dan je denkt'

Zo'n half jaar geleden kwam het boek 'Eindhoven 1933-1945' uit. In dit boek beschrijft de free-lance journalist Frans Dekkers de ontwikkelingen in de Lichtstad in en voor de Tweede Wereldoorlog. Een prominente rol in het boek speelt, hoe kan het ook anders, de NV Philips. Het boek deed erg veel stof opwaaien en werd door de rechtbank in Den Bosch zelfs verboden. Mr. De Graaff, oud Philips-topman, spande een proces aan tegen de schrijver en de uitgever van het boek wegens belediging, laster en smaad. De rechter besliste, dat het boek 'in zijn huidige vorm' niet mocht worden uitgegeven. De uitgever diende het boek uit de winkels terug te halen. Eén van de belangrijkste bronnen van Frans Dekkers was Willy Geelen, nationaal-socialist, lid van de Nederlandse militaire inlichtingendienst voor de oorlog en tijdens de oorlog Abwehr-agent voor de Duitse geheime dienst. Ook was Geelen, die door Dekkers wordt beschreven als één van de grootste spionagetalenten die ons land ooit heeft voortgebracht, nauw betrokken bij de Philips-politie. Geelen is nu 83 jaar en slijt zijn oude dag ergens in Brabant. Na een gevangenisstraf van twaalf en een half jaar vanwege zijn activiteiten in de oorlog, heeft hij zijn spionagewerk er aan gegeven. WIND TEGEN zocht deze nationaal-socialist op en sprak ruim twee uur met hem. Over zijn spionageactiviteiten, over het boek van Dekkers en natuurlijk over de gloeilampengigant. 'Pas op, de macht van Philips reikt verder dan je denkt'.

Geelen ontvangt ons in zijn ruime benedenwoning. Gezet, knoestige kop, levendige ogen en een krakende stem. Zijn witte haar begint op de kruin te dunnen. 'Een man met een Beethovenkop en zwaar geluid, die door zijn uiterlijk en zijn stem in staat moet worden geacht zijn omgeving onder indruk te brengen', beschreef een psychiater hem in 1947.

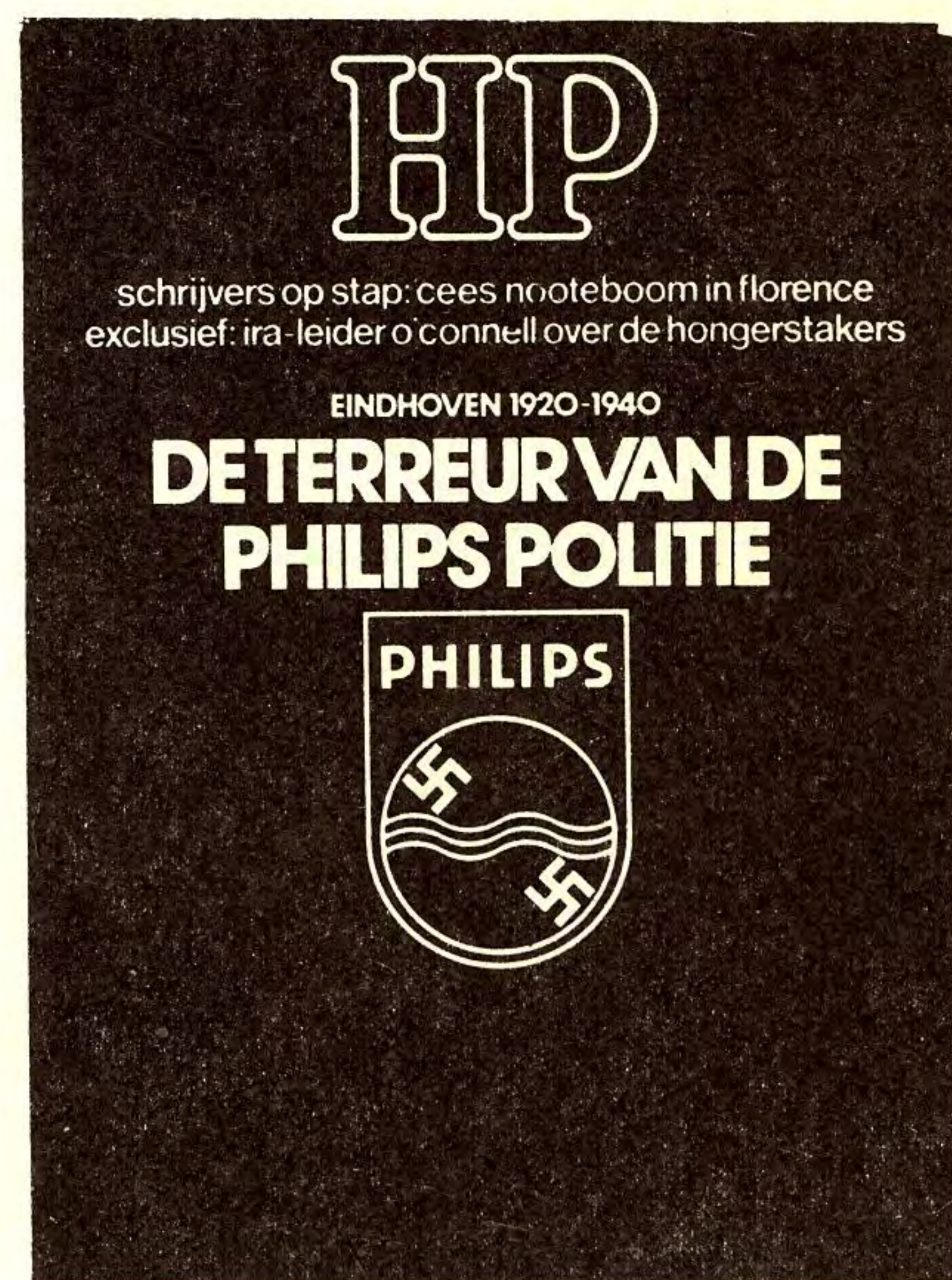
Geelen is nog steeds pro-Duits ('ondanks SDP en Grünen') en vooral nationaal-socialistisch. Tijdens het gesprek ontpopt hij zich als een amusant, humoristisch verteller. Maar telkens weer druipt het anti-semitisme door zijn woorden. 'Laten we afspreken dat we het niet over joden hebben, want dan verval ik weer in gekke dingen', waarschuwt hij ons, om vervolgens in een tirade tegen alles wat joods is los te barsten. Af en toe laat hij een Duits woord vallen. Zijn vaste wekelijkse leesvoer: der Stern, Freizeit Revue en Spiegel der Frau.

Willy Geelen is een sluwe vos. Zorgvuldig wikt hij zijn woorden. Hij laat niets los wat hij niet wil loslaten. Geelen heeft een geheugen als een ijzeren pot. Straatnamen, huisnummers en data van meer dan 40 jaar geleden weet hij zich nog feilloos te herinneren. Af en toe heeft hij wat moeite met na-

men van personen, wat hem zichtbaar irriteert. Maar na enig denkwerk weet hij ook die in de meeste gevallen uit het verleden op te diepen.

De Graaff

De voornaamste reden voor Geelen om mee te werken aan het boek van Dekkers was zijn rancune jegens Mr. W.E.A. de Graaff, oud directie-secretaris van Philips en oud-prefect van de Philipspolitie. Tijdens het proces in 1947 tegen Mr. Th. Bodde, de man, die op 28 augustus 1944 door de bezetter werd benoemd tot president-directeur van de NV Philips, zou Mr. De Graaff volgens Geelen meeneed hebben gepleegd. Geelen: 'Ik kwam op het Tribunaal in Den Haag en moest de eed afleggen. Of ik Mr. Bodde kende en of Philips wist wat ik allemaal voor Bodde had moeten doen. Ik zeg: 'Officieel wisten ze natuurlijk niets, maar Dijs (de chef van Philipspolitie, red.) had ik het verteld en Dijs was het rechtervingertje van De Graaff'. 'Dus u kent meneer De Graaff', wilde de rechter weten. Ik zeg: 'Ja'. 'Kent hij u ook'. Ik zeg: 'Ja natuurlijk kent hij mij ook. Hij heeft me ooit zelf uitbetaald en ik heb met hem aan tafel gezeten!' Vervolgens wordt De

De Haagse Post bracht in juni 1981 een voorpublicatie uit van het boek van Frans Dekkers. Vanwege de hakenkruisen in het embleem van Philips kreeg HP een proces aan zijn broek. In het volgende nummer plaatste HP een rectificatie. Later spande ook Mr. de Graaff een kort geding aan tegen de Haagse Post. De rechter veroordeelde het blad tot een rectificatie, maar HP ging in hoger beroep. Dit proces loopt nog.

Graaff naar voren geroepen. 'Mede onder de door u zojuist afgelegde eed vraag ik u: Kent u deze getuige', vroeg de rechter. De Graaff kijkt me aan en zegt: 'Nee edelachtbare, nooit gezien!' Nou, dat kan ik niet verdragen. Toen heb ik gezworen dat ik hem daar nog eens voor zou krijgen. Want iemand die meened pleegt, is voor mij hetzelfde als een deserteur. Die verdient de kogel'. Het bevreemdt de verslaggevers dat iemand na 35 jaar nog steeds die rancune met zich meedraagt. Het wordt iets duidelijker als Geelen over zichzelf praat. Uit het psychiatrisch onderzoek van 1947 bleek dat Geelen behoorde tot de categorie van de 'rechtlijnigen'. Rechtlijnigen zijn mensen die een ideaal voor ogen hebben en daar zonder aanzien des persoons regelrecht op af stevenen. Ook nu

nog uit Geelen forse beschuldigingen aan het adres van De Graaff. In het boek van Dekkers beweert hij dat De Graaff voor de Duitsers heeft gewerkt. Kan hij dat ook hard maken?

'Ja, er zijn dingen die dat aantonen. Dat deze man voor de Engelsen heeft gewerkt, daar ben ik van overtuigd, maar dat hij tevens voor de Duitsers heeft gewerkt, dat weet ik pertinent zeker. Of hij dat echter gedaan heeft uit overtuiging of alleen voor het belang van het concern, dat kan ik niet zeggen. Maar dat speelt ook geen rol, want hij mag dat gewoon niet doen'.

Maar heeft U bewijzen om die uitspraak te staven?

'Ja, maar die zijn jammer genoeg dood. Heel jammer. Maar ik weet

het zelf uit eigen ervaring. Ik moest potverdomme afdrucken maken van geheime code's van de Secret Service (de Engelse geheime dienst, red.), die in beslag genomen waren. In viervoud moest ik dat doen. Ik vroeg aan Dijs: 'Waarom in viervoud?' 'Meneer De Graaff gaat morgen naar Düsseldorf. Die neemt ie mee naar Lahus van de Gestapo', zei Dijs. Nou, wat moeten we dan nog meer! En dat is niet één keer gebeurd. Nee, diverse malen. Ik mag hier dood in mijn stoel blijven als het niet waar is wat ik vertel'. Geelen noemt personen op, die bij De Graaff over de vloer kwamen: Heinrich Müller, Gestapo-chef in Berlijn en directe ondergeschikte van Himmler, Vogts, Nebe, Dittges, allemaal hoge nazi's. Volgens Geelen reisde De Graaff meerdere malen op Gestapo-papieren naar Zwitserland. 'Dat ging dan via Düsseldorf. Daar kwamen de papieren in ieder geval terecht', voegt hij er met grote stelligheid aan toe.

~~~~~  
'Iemand, die meened pleegt, is voor mij hetzelfde als een deserteur. Die verdient de kogel.'  
~~~~~

~~~~~
Willy Geelen zegt nog veel mensen te kennen uit zijn Abwehr-tijd, die nu beweren 'goed' te zijn geweest in de oorlog. Hun namen wil hij echter niet kwijt. 'Als ik dat zou doen, vond ik mezelf een schurk. Dus dan doe ik dat ook niet. Maar ik ken er tamelijk veel, die in de oorlog iets deden en nu zogenaamde 'verzetshelden' zijn.

Adolf Hitler

Willy Geelen werd in 1900 in Roermond geboren, als zoon van een beeldhouwer. Hij groeide op te midden van de armoede onder de Limburgse mijnwerkersbevolking. Al op jonge leeftijd is Geelen een begrip in Limburg. Als hij ziet hoe de mijnwerkersbevolking door de prelaten en katholieke vakbonden wordt bedonderd, kiest hij de zijde van de arbeiders en komt hij in verzet. Dat brengt hem in botsing

Nationaal-socialist Willy Geelen op 41-jarige leeftijd.

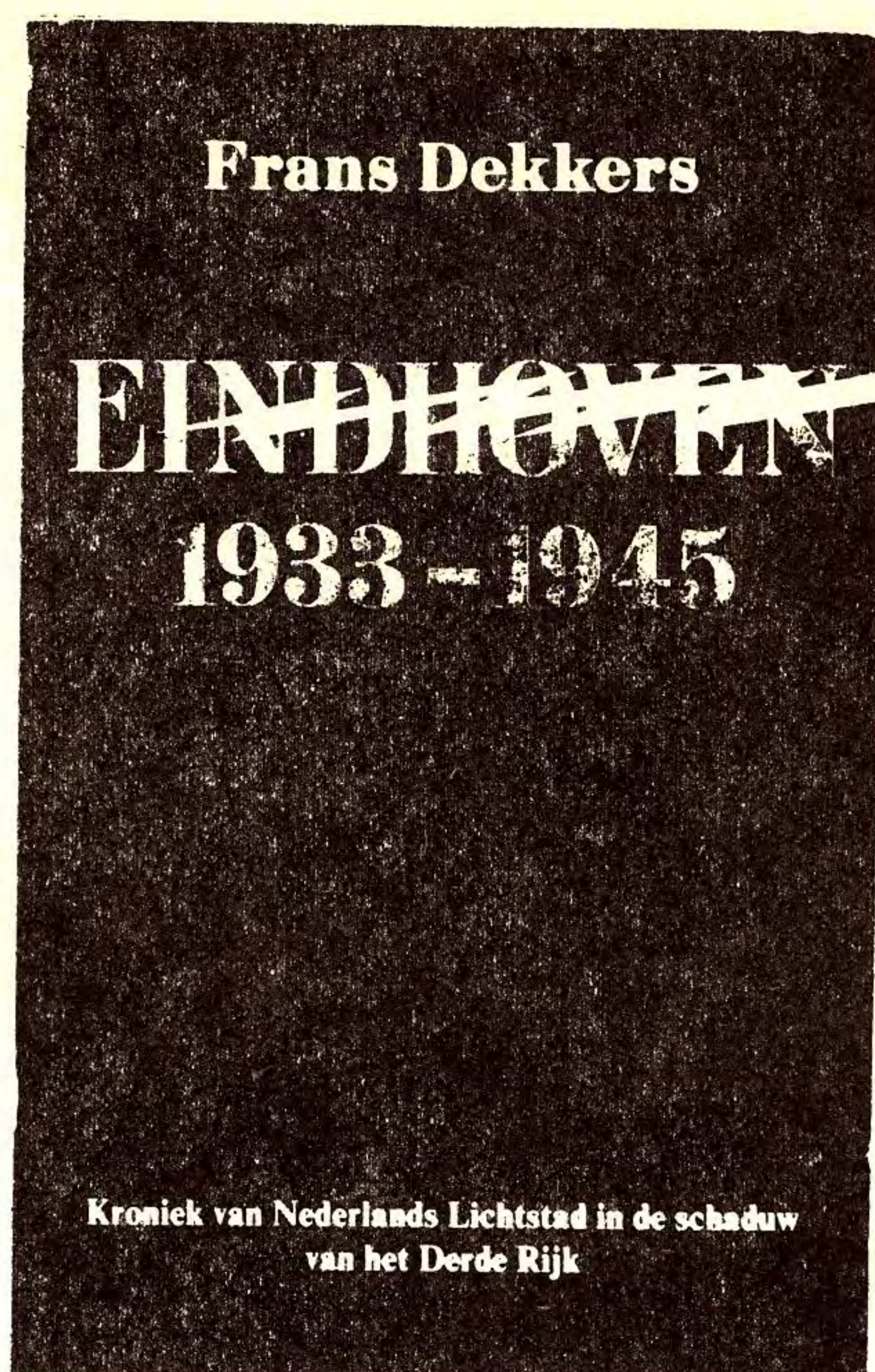

met de 'sociale' Monseigneur Poels. Deze ziet hem als een groot gevaar en laat zelfs van de kansels openlijke waarschuwingen tegen hem uitgaan. Als Geelen in Aken een cursus fotografie volgt komt hij voor het eerst in aanraking met het nationaal-socialisme en hij sluit zich aan bij de SA. Met zijn sympathie voor de arbeiders was het toen snel gedaan. In Aken komt Geelen oog in oog te staan met Adolf Hitler. Hij is de eerste niet-Duitsers wie Hitler persoonlijk de eed van trouw afneemt. In 1936 wordt Geelen, die inmiddels in Brunssum een fotozaak had opgezet, vanwege spionage-activiteiten voor de Duitsers uit Limburg verbannen. Hij vestigt zich in Eindhoven, waar hij al gauw in contact komt met de Philips-politie. Ook verricht hij werkzaamheden voor GS-III, de militaire inlichtingendienst.

Op 4 mei 1940 wordt Geelen, samen met 20 andere Nederlanders, onder wie het Tweede-Kamerlid voor de NSB Rost van Tonningen, opgepakt. Na internering in Zeeland, waar hij net het vuurpeloton ontloopt, en Zeeuws-Vlaanderen komt hij in Noord Frankrijk terecht. Daar maakt hij de strijd rond Calais mee en uiteindelijk wordt hij 'bevrijd', zoals hij het zelf noemt, door de Duitsers. In juni duikt hij weer in Eindhoven op. Daar neemt hij opnieuw contact op met de Philips-politie en via politiechef Dijs komt hij bij de Abwehr terecht. Geelen: 'Ik moest toch iets, nietwaar. En vanaf die tijd was het raak'. Al pratende over zijn oorlogsverleden komen we opnieuw uit bij het proces tegen ex-Philips directeur Mr. Th. Bodde. Geelen: 'Bodde is tot een jaar of twee gevangenisstraf veroordeeld. Hij was dus vrij snel weer op vrije voeten. In de cellenbarakken, waar ik toen op vakantie was, las ik op een gegeven moment in de krant dat Bodde weer vrij was. Toen ik dat vertelde aan een celmaat van mij, een zekere Chris Deckers (wat dat nu precies voor een man was, weet ik nog steeds niet), zei die: 'Oh, dan leeft hij niet lang meer. Die wordt wel gestorven'..... Die wordt wel gestorven, zei die Deckers. Ik dacht dat ie kampkolder had of zoiets maar verdomd, zes weken daarna was Bodde dood! Plotse-ling gestorven, stond er in de krant'.

Vermoord?

'Ik weet het niet en als ik het niet zeker weet dan zeg ik ook niks.

Het gewraakte boek van Frans Dekkers, dat door de rechtbank in Den Bosch werd verboden.

Die Deckers ben ik toen ook uit het oog verloren, omdat ik werd overgeplaatst naar De Koepel in Breda'. Lachend voegt Geelen daaraan toe: 'Ik kan vlugger opnoemen, waar ik niet heb vastgezet, dan waar wel. Abwehr-agent leidde een avontuurlijk leven tijdens de oorlog. Zijn Abwehrpas opende alle deuren voor hem.

'Dat mr. De Graaff voor de Duitsers heeft gewerkt, dat weet ik pertinent zeker'

Hij vertelt, hoe hij eens in Eindhoven aankwam met een 'collega' en de hele stad afgezet vond door zwaar bewapende agenten van de Grüne Polizei. Op het hoofdbureau van politie hoorde hij, dat de vlam in de pan geslagen was na een 'demonstratietje' ter gelegenheid van de verjaardag van de oude Anton Philips, die in Engeland zat. De demonstratie stelde volgens Geelen niets voor en op het politiebureau moesten ze er eigenlijk om lachen.

Toen Geelen zich even afzonderde om naar het toilet te gaan, hoorde hij achter zich roepen: 'Sie!' Geelen: 'Daar stond het hoofd van de

Grüne Polizei in de gang. Zegt ie tegen me: 'Als u eens iemand zoekt, die u volkomen kunt vertrouwen, moet u die inspecteur aanspreken'. Dat vond ik vreemd, want die man had nog nooit wat uitgevoerd. Maar volgens die Duitser was die inspecteur 'geprüft' en volledig betrouwbaar bevonden. Later heeft de man nog een carrière gemaakt bij de Nederlandse politie. Hij heeft hele hoge functies bereikt.'

Volgens Geelen leeft de man nog, maar hij wil, ook na enig aandringen, de naam van hem niet kwijt.

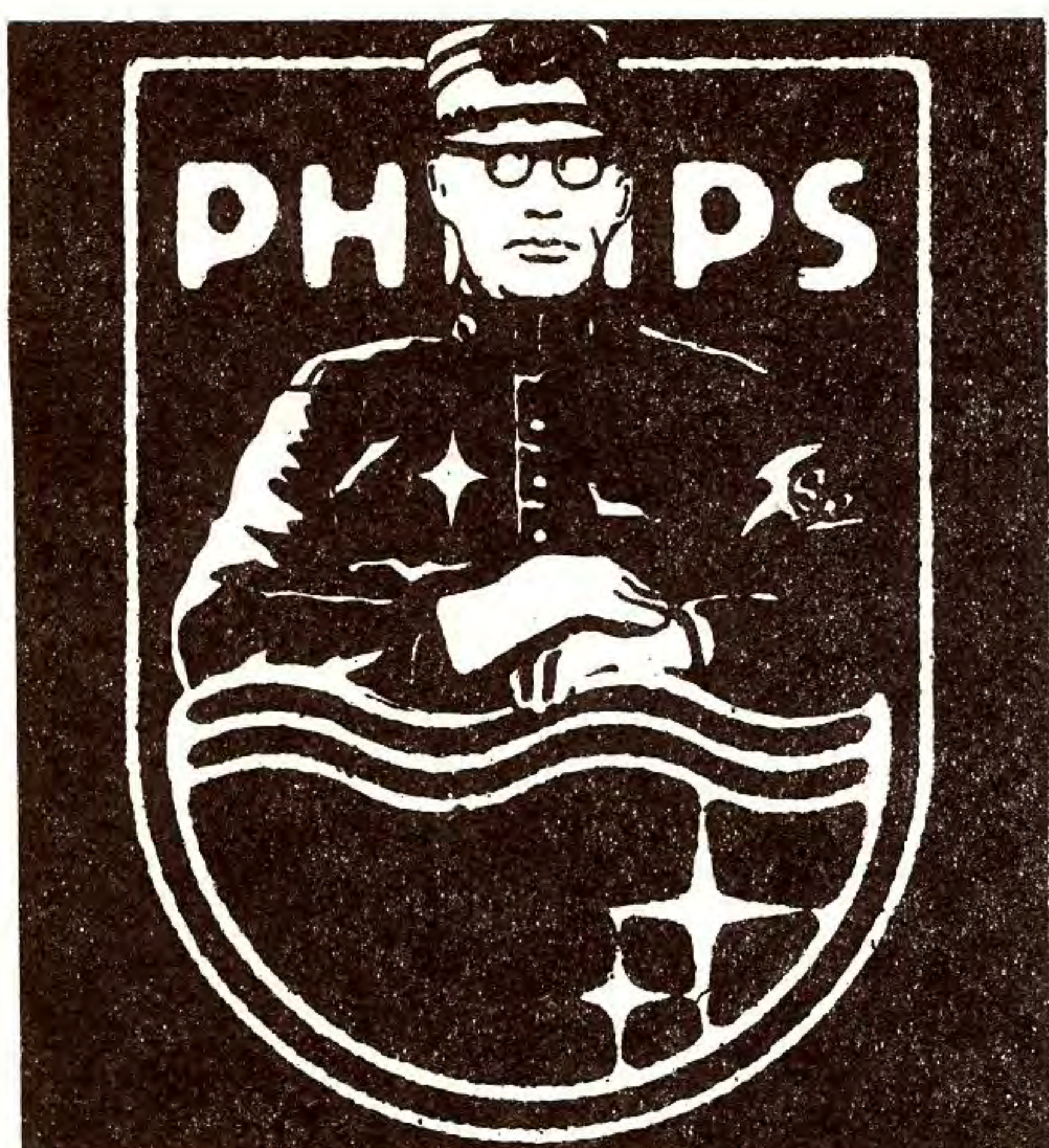
verhoren

In juni 1945 werd Geelen gearresteerd. Ruim 500 keer is hij verhoord, voordat hij terecht stond bij het Bijzonder Gerechtshof, dat de zaken van collaborateurs in oorlogstijd behandelt. Tijdens die verhoren klapte Geelen uit de school. De rapporten daarvan moeten een schat aan gegevens bevatten, die een hoop duidelijk kunnen maken over de bedenkelijke rol, die veel Nederlanders in de oorlog gespeeld hebben. De schrijver van 'Eindhoven 1933-1945' ging achter die dossiers aan, maar stuitte op gesloten deuren. Vreemd, omdat het openbare processen waren. Het verzoek om inzage, dat hij deed aan de toenmalige minister van Justitie De Ruiter, strandde. De Ruiter weigerde, omdat de stukken namen bevatten, waarvan de geheimhouding voor de betrokkenen of hun nagelaten betrekkingen zwaar weegt. Zelfs met toestemming van Geelen kan geen inzage verkregen worden in de dossiers. Een vreemde zaak dus met een behoorlijk stinkend luchtje. Wie wordt de hand boven het hoofd gehouden?

Geelen: 'Nou, De Graaff natuurlijk, enne ingenieur Tromp', mompelt hij. 'Maar nee, laat ik maar niks meer zeggen'.

Ingenieur Tromp was volgens Geelen de grote man bij Philips tijdens de oorlog. Alleen de zoon van de oude Anton Philips, Frits, zat nog in Eindhoven, maar 'die werd door de heren niet capabel genoeg geacht', aldus Geelen. Na de oorlog was ingenieur Tromp nog een tijdje minister van Verkeer en Waterstaat in het kabinet Gerbrandy, om vervolgens weer in de schoot van Philips terug te keren. Hij was de huisvriend van de Oranjes. Geelen: 'Als Wilhelmina in Eindhoven verbleef, logeerde ze

altijd bij ir. Tromp.' Via Wilhelmina komt het gesprek als vanzelf op prins Bernhard. Voor hem heeft Geelen geen goed woord over: 'Van prins Bernhard had ik een foto, waar hij opstond in SA-uniform voor een kledingzaak in Berlijn. Achter hem hing een bordje met 'Kauf nicht bei Juden.....'

doodstraf

In 1949 kwam de 'zaak Geelen' in Den Bosch voor. De meesterspion kreeg mr. Cammelbeeck, Eindhovenenaar en later PvdA-senator, toegewezen als verdediger. Cammelbeeck was nogal optimistisch over de afloop van het proces. Geelen: 'Hij dacht dat ik er wel met een jaar of zes vanaf zou komen. Maar ik wist wel beter. Ik begon te lachen. 'U zit er grandioos naast', zei ik. 'Hoezo', vroeg Cammelbeeck nieuwsgierig. Ik antwoordde: 'Het gerechtshof vonnist niet. Nee, Philips vonnist!' Cammelbeeck antwoordde geïrriteerd: 'Hoe kom je daar nu bij? De hoogte van het Nederlandse recht vonnist toch'. Ik zei: 'Nou dan let maar eens op'. En ik kreeg dus gelijk. Ze eisten de doodstraf. Op de dag van het proces in hoger beroep kwam Cammelbeeck met een somber gezicht binnen. Hij was in het gebouw een zekere

'Laat het volk in Nederland maar veel bidden dat ik de macht nooit naar me toe trek, want ik schiet ze verdomme allemaal overhoop!'

Prins Bernhard ja. Maar toen de vrede uitbrak heb ik die boel maar verbrand in Rotterdam. Achteraf heb ik daar spijt van. Maar ja, die foto hadden ze toch wel van mij afgenomen. Ik heb vroeger ook wel 'der Schwarze Korps', het blad van de SS, gelezen. Dat kreeg ik van een kennis van mij, want zelf heb ik nooit bij de SS gezeten. Maar daarin heeft een hele serie artikelen over Von Lippe-Bisterfelt gestaan. Nou, Bernhard is voor mij helemaal geen prins, Dat is gewoon een ordinaire play-boy. En wat die Bernhard met zijn Binnenlandse Strijdkrachten na de oorlog heeft uitgevreten. Ik ben statenloos, maar als ik nog Nederlander was, dan zou ik me daar gewoon voor schamen. En juist deze mensen zaten na de oorlog in de bijzondere rechtspraak. Als ik president van een rechtbank ben en ik moet iemand vonnissen die 20.000 gulden heeft gestolen, terwijl ik er zelf 300.000 gulden heb gejat, nou dan heb ik daar het recht toch niet toe. En dat soort figuren waren er genoeg.'

Spoorenberg tegengekomen en die had hem gezegd: 'Meneer Cammelbeeck, u kunt pleiten wat u wil voor deze man, maar Philips eist toch de kogel'. Ik kreeg levenslang, omdat in het psychiatrisch rapport stond, dat ze tegen mij niet de uiterste strafmaat mochten eisen. Op zo'n moment moet ik altijd denken aan de oude mr. Bodde. Die zei altijd: 'Ons volk denkt altijd geregeerd te worden door de Tweede Kamer. Maar dat is helemaal niet waar. Het zijn Philips, Hoogovens, Unilever en Shell die in ons land de dienst uitmaken. Dat is de regering. En anders niemand. Ze kunnen wetten maken zoveel ze willen, maar als die grote bedrijven het niet willen gaan wetten niet door of worden ze in ieder geval niet toegepast. Dat zei Bodde iedere keer. En dat is waar ook. Ik heb het gezien tijdens mijn proces. En nu is het nog steeds zo'.

Uiteindelijk wordt Geelen in 1950 veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf. Na twaalf en een

half jaar komt hij vrij. In de gevangenis werkt Geelen overigens aan de opzet voor de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD). 'Na mijn vrijlating ben ik nog verschillende malen benaderd om voor de BVD te werken, maar ik had genoeg van dat soort activiteiten', aldus de hoogbejaarde nationaal-socialist. Na zijn gevangenschap vestigde hij zich als fotograaf, zijn oude beroep.

bidden

Gezeten in een gemakkelijke stoel kijkt Geelen tevreden terug op zijn leven. Over de meest afgrijselijke gebeurtenissen en voorvallen verhaalt hij met een brede grijns op zijn forse, ruwe gezicht. Hij heeft geen greintje spijt van wat hij allemaal heeft uitgehaald. Integendeel. 'Als ik het nu nog allemaal moest overdoen dan zou ik het, met wat ik nu allemaal weet, veel beter doen. Dan zou er langs de autoweg Tilburg-Eindhoven aan weerszijden één groot kerkhof komen'. En vervolgens begint hij zijn gal te spuwen over de huidige maatschappij. Linkse mensen, verslaafden, homoseksuelen, Geelen zou ze het liefst allemaal naar de gaskamer sturen. 'Laat het volk in Nederland maar veel bidden dat ik de macht nooit naar me toetrek, want ik schiet ze verdomme allemaal overhoop. Laatst zat ik bijvoorbeeld naar de televisie te kijken. Staan er een paar meiden te dansen op het scherm. Tenminste dat dacht ik. Maar mijn vriendin zag op eens dat het kerels waren. Op zo'n moment denk ik toch wel eens: was Adolf nog maar hier.....'.

Rob Cobben
Joost Reijnders

advertentie

NEUWLANDSTR. 51 TILBURG
GEOPEND VANAF 09.00